

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Νίκης 5-7

10180 Αθήνα

Τηλ.: 210-3332553/4

Fax: 210-3332559

e-mail: press@minfin.gr

Τετάρτη, 05 Νοεμβρίου 2014

Δελτίο Τύπου

Εισήγηση του Υπουργού Οικονομικών Γκίκα Χαρδούβελη στο Συνέδριο «Επενδύσεις στην Ελλάδα & Αναπτυξιακή Προοπτική 2014» του ΕΒΕΑ και του Ι.Ε.Α.

Κυρίες και κύριοι,

Σας ευχαριστώ για την πρόσκληση να παραστώ στην σημερινή εκδήλωση.

Χαίρομαι ιδιαίτερα που παρευρίσκομαι σήμερα ανάμεσα σε εκπροσώπους του επιχειρηματικού κόσμου της χώρας. Παρακολούθησα τη λεπτομερή περιγραφή του κ. Μίχαλου η οποία νομίζω ότι βρίσκει σύμφωνη την κυβέρνηση. Είμαστε σε μία εποχή που αλλάζει η κουλτούρα του Έλληνα. Δεν βλέπουμε το κέρδος ως κάτι κακό. Πρέπει να έχει η εταιρεία κέρδος για να μπορεί να προσλάβει και κόσμο και να έχουμε ανάπτυξη. Αυτό είναι εκ των ων ουκ άνευ.

Θα μιλήσω για το πού βρισκόμαστε και πού πάμε, τουλάχιστον όπως το βλέπουμε στο Υπουργείο Οικονομικών. Όπως ξέρετε, είναι μία ιδιαίτερα κρίσιμη φάση αυτή που περνάμε, είμαστε στη μέση μίας διαπραγμάτευσης. Ελπίζουμε το καλύτερο και είμαστε αισιόδοξοι ότι θα πετύχουμε.

Περάσαμε έξι χρόνια ύφεσης. Το έχετε ζήσει όλοι, όλες οι οικογένειες. Η πίτα του ΑΕΠ έχει μειωθεί στα 3/4 από εκεί που ήταν το 2007, αλλά φέτος για πρώτη φορά βλέπουμε τη σταθεροποίηση να έρχεται. Πιστεύουμε ότι ο χρόνος θα κλείσει με θετικό πρόσημο, θετικό ρυθμό ανάπτυξης 0,6%. Η Κομισιόν βγήκε χθες με τις προβλέψεις της. Παρέμεινε η αρχική πρόβλεψη στο 0,6% και είπε ότι και το 2015 επιτέλους θα αρχίσουμε να βλέπουμε τα σημάδια που ξέραμε στο παρελθόν με την οικονομία να αναπτύσσεται με ρυθμό 2,9. Βέβαια, πολλοί αναλυτές μιλούν για 2,7, όπως η ΤτΕ, κάποιιοι άλλοι ίσως για 2,5, αλλά όλοι συμφωνούν ότι θα έχουμε μία τεράστια αλλαγή το 2015.αυτή η επιστροφή σε θετικούς

ρυθμούς επιτεύχθηκε με σημαντικό κοινωνικό και οικονομικό κόστος. Καταφέραμε, όμως, πολλά. Δε θα σταθώ στα δημοσιονομικά, γιατί αυτή ήταν η κύρια πρόκληση τα τελευταία χρόνια. Ξέρετε καλά ότι ήδη από το 2013 πετύχαμε πρωτογενές πλεόνασμα –το πλεόνασμα που δεν συμπεριλαμβάνει την πληρωμή τόκου- της τάξης του 0,8%. Φέτος, το 2014 θα ξεπεράσουμε το 1,5% και ελπίζω ότι του χρόνου θα πιάσουμε το στόχο του 3%. Μάλιστα, του χρόνου δεν θα έχουμε καν έλλειμμα. Δηλαδή, αν μετρήσουμε και τους τόκους που πληρώνουμε ως κράτος το ισοζύγιο πληρωμών και εσόδων θα είναι μηδενικό. Η αλλαγή ήταν τεράστια, διότι το 2009 ξεκινήσαμε με πρωτογενές έλλειμμα της τάξης 10,4%. Ίσως αυτό ήταν που έφερε τεράστια ύφεση που ζήσαμε. Διότι δεν μπορεί ξαφνικά να μαζέψεις τις δαπάνες ή να αυξήσεις φορολογία -πράγματι έχει αυξηθεί η φορολογία τα τελευταία χρόνια, εξ' ανάγκης- χωρίς να επηρεαστεί η οικονομική δραστηριότητα.

Η διεθνής ανταγωνιστικότητα χώρας αποκαθίσταται σταδιακά και σε υγιέστερες βάσεις. Ένας δεύτερος δείκτης πέρα από το doing business, το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, το οποίο το 2013 ήταν θετικό για πρώτη φορά από το 1948. Ελπίζουμε ότι αυτό θα συνεχιστεί και το 2015.

Η εξάλειψη των δίδυμων ελλειμμάτων, του δημοσιονομικού και του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, αποτελεί και αποτέλεσε την αναγκαία συνθήκη για το νέο αναπτυξιακό πρότυπο στο οποίο πρέπει να βασιστεί από εδώ και μπρος η χώρα μας, συγκεκριμένα στην εξωστρέφεια και την ανταγωνιστικότητα.

Θέλουμε, πράγματι, να αναδείξουμε μια εξωστρεφή και ανταγωνιστική ελληνική οικονομία, η οποία να αναπτύσσεται με ταχείς ρυθμούς και θα αξιοποιεί τα ανταγωνιστικά της πλεονεκτήματα στις διεθνείς αγορές.

Η προσέλκυση επενδύσεων, που είναι το θέμα της σημερινής συνάντησης, αποτελεί το κεντρικό σημείο αυτής της πολιτικής, εκεί θα στηριχθεί η προσπάθεια της ελληνικής οικονομίας από εδώ και πέρα.

Να κάνω και μία σύντομη αναδρομή για το πόσο σημαντικό είναι να αλλάξουν ρότα οι επενδύσεις: Το 1997 οι επενδύσεις ως ποσοστό του ΑΕΠ ήταν στο 17,7%, το 2007, δέκα χρόνια αργότερα, είχαν αυξηθεί στην πίτα του ΑΕΠ, στο 26,6%. Βέβαια, μεγάλο κομμάτι αυτής της αύξησης ήταν οι κατασκευές οι οποίες, όπως ξέρετε, έχουν πληγεί τώρα και είναι θέμα πάνω στο οποίο εργαζόμαστε.

Ο μέσος ρυθμός μεγέθυνσης των επενδύσεων, από το 1995 ως το 2007, ήταν 8,5% ενώ από το 2007 και μετά ο μέσος ρυθμός μεγέθυνσης, που ήταν σμίκρυνσης, ήταν της τάξης του -17,8%. Το 2013 καταλήξαμε να έχουμε στην πίτα του ΑΕΠ, στην πίτα του «τι παράγω στη χώρα μου», καταναλωτικά και επενδυτικά αγαθά, μηχανήματα. Σε αυτή την πίτα είναι μόλις το 12,1% του ΑΕΠ. Έχει σμικρυνθεί δηλαδή πάρα πολύ η επενδυτική δραστηριότητα και οι επενδύσεις είναι αυτές που θα φέρουν στο μέλλον την ικανότητα της Ελλάδας να παράξει και να μεγαλουργήσει. Αυτό το 12,1%, είναι ακόμη ένα ρεκόρ, αυτή τη φορά αρνητικό. Είναι το χαμηλότερο ποσοστό από το 1960. Αυτή η ύφεση ήταν πραγματικά δραματική, αν το σκεφτεί κανείς από άποψη συμμετοχής των επενδύσεων στην παραγωγή. Μας έχει φέρει πίσω στο 1960. Κάτι πρέπει να κάνουμε. Περιμένουμε ότι η βελτίωση του οικονομικού κλίματος θα προκαλέσει αύξηση αντί για μείωση των επενδύσεων. Περιμένουμε αύξηση της τάξης του 11,7%. Είναι και στις προβλέψεις της Κομισιόν.

Στόχος μας όμως, δεν είναι μόνο να επιτύχουμε ρυθμούς μεγέθυνσης των επενδύσεων αλλά κυρίως η εξασφάλιση της βιωσιμότητας του επενδυτικού υποδείγματος της χώρας.

Αναφέρθηκαν μερικοί όροι όπως «σταθερότητα φορολογικού πλαισίου» και «γραφειοκρατία». Σε αυτά προφανώς συμφωνούμε. Κανένας Έλληνας δεν διαφωνεί.

Το νέο επενδυτικό υπόδειγμα δεν θα είναι προσανατολισμένο απλώς προς την εσωτερική κατανάλωση. Αυτό ήταν το πρόβλημα των περασμένων δεκαετιών. Αλλά ούτε θα είναι προσανατολισμένο και στα κέρδη που εξασφάλιζαν οι προστατευμένες εξαιτίας των διαφόρων στρεβλώσεων στις εσωτερικές αγορές επιχειρήσεις. Εμείς θέλουμε να αποφύγουμε τις στρεβλώσεις. Να τις εξαφανίσουμε, να έχουμε πραγματικό ανταγωνιστικό περιβάλλον στον επιχειρηματικό κόσμο. Αυτό είναι πολύ σημαντικό.

Εφαρμόζοντας τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, θα εξασφαλίσουμε ότι δεν θα επιστρέψουμε στο κακό μας παρελθόν. Αλλά θα στραφούμε προς την εξωστρέφεια και προς εκείνους τους κλάδους, στους οποίους η χώρα έχει συγκριτικά πλεονεκτήματα όπως:

- τον κλάδο του τουρισμού,
- την πρωτογενή παραγωγή και τη μεταποίηση αγροτικών προϊόντων,
- την ενέργεια,
- το διαμετακομιστικό εμπόριο και τις συνδυασμένες μεταφορές,
- την Έρευνα, Τεχνολογία & την Καινοτομία, γιατί θα μας φέρει σε ένα επίπεδο ανταγωνισμού σε παγκόσμια κλίμακα
- την βιομηχανία φαρμάκων, που παραδοσιακά πηγαίνει καλά,
- την βιομηχανία μέσω της εκμετάλλευσης του ορυκτού πλούτου,
- τη ναυτιλία, που είμαστε σημαντικοί παίκτες και τις συναφείς δραστηριότητες,
- τις εμπορεύσιμες υπηρεσίες.

Υπάρχουν πολλά παραδείγματα, το θέμα είναι να μην επικεντρωνόμαστε μόνο σε ένα κλάδο, αλλά σε οριζόντιες δράσεις που θα κάνουν όλη την επιχειρηματικότητα να πάρει μπροστά.

Όταν αναφερόμαστε σε διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις δεν εννοούμε μόνο εκείνες που ξεκίνησαν και εφαρμόστηκαν μόνο στο πλαίσιο του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής υπό την επίβλεψη των δανειστών.

Αναφερόμαστε κυρίως σε αυτές που θα τις περιλαμβάνουμε, θα τις αναδείξουμε σε λίγο, θα τις δείτε στο νέο μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα που με πρωτοβουλία της κυβέρνησης θα αρχίσει να εφαρμόζεται από το 2015 στο πλαίσιο μιας νέας σχέσης που θα καθιερώσουμε με τους εταίρους στην μετά το μνημόνιο εποχή.

Οι βασικοί άξονες αυτού του μεταρρυθμιστικού σχεδίου περιλαμβάνουν:

- Τη **βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος**,
- Τη **βελτίωση της αποδοτικότητας του δημόσιου τομέα**. Ξέρουμε καλά ότι το Δημόσιο δεν μπορεί να φέρει νέες θέσεις εργασίας, ο ιδιωτικός τομέας θα φέρει νέες θέσεις, αλλά για να λειτουργεί σωστά πρέπει να υπάρχει Δημόσιο που θα λειτουργεί επίσης σωστά. Το είχαμε εγκαταλείψει για δεκαετίες. Τώρα έχουμε βάλει μπροστά να το αναμορφώσουμε και να το κάνουμε να λειτουργεί αποτελεσματικά. Υπάρχουν δημόσιοι υπάλληλοι που δουλεύουν 12ωρα και 16ωρα κάθε μέρα, με όρους ιδιωτικού τομέα, πολύ σκληρά και δεν αμείβονται. Το

κάνουν μόνο για την πατρίδα. Το έχω ζήσει χρόνια. Αυτό πρέπει να το δούμε. Ότι κάνουμε στον ιδιωτικό τομέα, να πληρώνουμε αυτόν που θέλει να δουλέψει και να προσφέρει, πρέπει να το κάνουμε και στο Δημόσιο.

- Πρέπει **να ενισχύσουμε τους θεσμούς**. Το μεταρρυθμιστικό σχέδιο είναι βασισμένο στη λογική ότι μία χώρα προοδεύει αν έχει σταθερούς θεσμούς. Αυτό είναι κάτι που όλες οι αναλύσεις κορυφαίων οικονομολόγων στον κόσμο το λένε. Εκεί υπάρχει και ένας τσακωμός είναι μία η εκπαίδευση ή όλοι οι άλλοι θεσμοί. Πάντως είναι θεσμοί. Ο ρόλος της δικαιοσύνης για παράδειγμα, που πρέπει να απονέμεται πιο γρήγορα. Έχουμε μιλήσει για τη φορολογική δικαιοσύνη, αλλά αργούμε. Χρειαζόμαστε μία δικαιοσύνη που το πρόβλημα να λύνεται πολύ σύντομα και όχι σε χρόνια.
- Την **ενίσχυση του εκπαιδευτικού συστήματος**, για το οποίο μιλάμε διαρκώς, τσακωνόμαστε και τελικά δεν κάνουμε κάτι στην κατεύθυνση να «δένει» η εκπαίδευση με την παραγωγή και την πραγματική οικονομία, να δίνει εφόδια στους νέους μας, που θα πρέπει να προσληφθούν από ελληνικές επιχειρήσεις που θα έχουν μεγαλώσει και θα μπορούν να ανταγωνίζονται διεθνώς. Δεν θα τους εκπαιδεύουμε για να τους χάσουμε. Έχουμε σοβαρό πρόβλημα μετά την ύφεση, το λεγόμενο brain drain, τους εκπαιδεύουμε, φεύγουν και δίνουν την ενέργειά τους έξω. Να τους κρατήσουμε εδώ. Αυτό πρέπει να το σκεφτούμε σοβαρά.
- Σε αυτό το επιχειρηματικό σχέδιο είναι πολύ σημαντικό το **φορολογικό**. Η απλοποίηση του φορολογικού κώδικα έχει ξεκινήσει, όπως και η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής που πρέπει να συνεχιστεί και φυσικά οι φοροαπαλλαγές που είναι κάτι που πρέπει πλέον να αντιμετωπίσουμε τώρα που σιγά-σιγά θα έχουμε «αέρα» να το κάνουμε. Γιατί μέχρι τώρα το πρόβλημά μας είναι πώς θα μαζέψουμε έσοδα και πώς θα μειώσουμε δαπάνες. Εφόσον η οικονομία ξεκινήσει να παίρνει μπροστά τη «σπρώχνεις» ακόμη περισσότερο. Στοχεύεις ώστε οι φοροελαφρύνσεις να πάνε εκεί που και θα δώσουν το μέγιστο αποτέλεσμα στην οικονομία και φυσικά θα ελαφρύνουν πολύ τον κόσμο, ο οποίος αδικήθηκε αυτά τα χρόνια.

Σήμερα στη χώρα έχουν διαμορφωθεί πολύ ευνοϊκές συνθήκες για την προσέλκυση κεφαλαίων και την υλοποίηση επενδυτικών πρωτοβουλιών στον ιδιωτικό τομέα. Μια σειρά από επενδύσεις τα τελευταία χρόνια δείχνουν το δρόμο για αυτά που θα ακολουθήσουν. Πάνω από 20 πολυεθνικές έχουν αναγνωρίσει την πρόοδο της ελληνικής οικονομίας και έχουν επενδύσει στην Ελλάδα.

Οι πολυεθνικές έχουν δει τους δείκτες του doing business και έχουν αποφασίσει ότι η Ελλάδα είναι μέρος στο οποίο θέλουν να έρθουν και να φτιάξουν βάση. Για παράδειγμα η Hewlett Packard, IBM, Nokia, Samsung. Κανείς δε θα μπορούσε να παραβλέψει την σημασία της επένδυσης της COSCO στο λιμάνι του Πειραιά και την ανάδειξή του σε λιμένα μεταφοράς containers για όλη τη Μεσόγειο.

Δεν θα πρέπει να ξεχάσουμε και το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων για το οποίο πολλοί έλεγαν ότι καθυστερεί. Όταν πουλάς περιουσιακά στοιχεία θέλεις να πιάσεις και την καλύτερη τιμή. Όταν είσαι σε ύφεση και κανένας επενδυτής δεν βλέπει «άσπρη μέρα» δεν θέλει να έρθει.

Τώρα, όμως, που τα πράγματα βελτιώνονται και όλοι βλέπουν την μελλοντική αναπτυξιακή πορεία, σιγά-σιγά έρχονται και πολλοί αγοραστές των περιουσιακών στοιχείων. Αυτό που μας

ενδιαφέρει είναι να προσελκύσουμε εκείνους που θα βάλουν χρήμα στην οικονομία, θα αγοράσουν περιουσιακό στοιχείο και μετά θα κάνουν επενδύσεις.

Υπάρχουν για παράδειγμα σε εξέλιξη αυτή τη στιγμή διαγωνισμοί για τα περιφερειακά αεροδρόμια. Περιμένουμε να δούμε επενδύσεις της τάξης των 350 εκ. το επόμενο διάστημα. Γιατί τα περιφερειακά αεροδρόμια πρέπει να αναβαθμισθούν. Όποιος τα πάρει, για να έχει έσοδα, θα πρέπει να τα κάνει ελκυστικά, να θέλει ο ξένος να έρθει στα αεροδρόμια, να τα διαφημίσει, να περάσει καλά στην Ελλάδα. Είναι ένα πακέτο αυτό. Χρειάζονται επενδύσεις και πιστεύω ότι θα έρθουν.

Η έλλειψη ρευστότητας στην αγορά αποτέλεσε έναν από τους μεγαλύτερους παράγοντες ανάσχεσης των επενδύσεων τα τελευταία χρόνια. Πιστεύω ότι αυτό πλέον αλλάζει. Και αναφέρω επιγραμματικά ότι πέτυχαν στα stress tests που έκανε η ΕΚΤ. Οι ελληνικές τράπεζες έχουν τα κεφάλαια να αντεπεξέλθουν ακόμη και σε ακραίες καταστάσεις. Άρα δεν έχουν τον πονοκέφαλο να βγουν στις αγορές να βγουν και άλλοι επενδυτές, να πείσουν ότι η Ελλάδα μπορεί να τα καταφέρει και συνεπώς και οι τράπεζες να τα καταφέρουν. Άρα, μπορούν να στρέψουν την προσοχή τους στον πρωταρχικό τους ρόλο, που είναι η χρηματοδότηση της πραγματικής οικονομίας. Έφυγε ένας σοβαρός «πονοκέφαλος» με την «ευλογία» της ΕΚΤ, που θα είναι επόπτης από την 1^η Νοεμβρίου.

Πέρα από τις τράπεζες, είναι πολύ σημαντική η απορρόφηση των πόρων του ΕΣΠΑ, που όπως ξέρετε, έρχονται ανά επταετία, νομίζω μας έχουν δοθεί για τη δεύτερη επταετία, 2014-2020, περίπου γύρω στα 20-21 δισ., ευρωπαϊκά χρήματα. Το ζητούμενο για εμάς είναι αν μπορούμε να τα φέρουμε πιο μπροστά γιατί τώρα τα θέλουμε κυρίως για να σπρώξουμε την οικονομία, να πάρει μπρος. Και νομίζω γίνεται καλή προσπάθεια. Πιστεύουμε ότι μέχρι το τέλος του 2015 μπορεί να έχουν πέσει στην αγορά έως και μέχρι 12 δισ. ευρώ από το ΕΣΠΑ, από το οποίο τα 4,9 δισ. είναι από το νέο ΕΣΠΑ. Αν διαιρεθεί το 21 δια του 7, είναι 3 δισ. το χρόνο.

Υπάρχουν, όμως, και άλλες δράσεις που έχουν μείνει απομεινάρια από το προηγούμενο ΕΣΠΑ. Είναι έργα, γέφυρες της τάξης του 2,9 και άλλα έργα που συνεχίζονται πάλι από προηγούμενα χρήματα, της τάξης των 4,2 δισ. ευρώ.

Άρα, υπάρχει χρήμα που μπορεί να πέσει στην οικονομία. Αυτό είναι το δημόσιο χρήμα, πέρα από το ιδιωτικό, αυτό που μπορούν να φέρουν οι ξένοι. Τα χρηματοδοτικά εργαλεία προχωρούν. Για παράδειγμα η ΕΤΕπ έχει πλέον αφεθεί λίγο πιο ελεύθερη να δανείζει στην Ελλάδα, γιατί δυσκολευόταν πριν από τρία χρόνια. Τώρα έχει λιγότερα προβλήματα να δανείσει και να στηρίξει χρηματοδοτικά και τις τράπεζες και το εμπόριο. Θα έλεγα ως παράδειγμα τη χρηματοδότηση του εξωτερικού εμπορίου, το λεγόμενο Trade Finance Facility, όπου έχουμε μία σημαντική εικόνα βελτίωσης.

Η ΕΤΕπ παρέχει εγγυήσεις σε ξένες τράπεζες, καλύπτοντας κατά 85% τους κινδύνους τους έναντι των ελληνικών τραπεζών με τις οποίες συναλλάσσονται για ενέγγυες πιστώσεις και άλλα μέσα χρηματοδότησης εμπορικών συναλλαγών.

Σύμφωνα με το πρόγραμμα έρχεται η ΕΤΕπ και δίνει εγγύηση, γιατί εκεί ήταν το θέμα. Δεν μπορούσαν οι τράπεζες να εγγυηθούν σε επιχειρηματίες γιατί οι ίδιες είχαν πρόβλημα λόγω της ύφεσης και των αξιολογήσεων.

Άρα, ενώ το προηγούμενο διάστημα υπήρχε χαμηλή απορροφητικότητα σε αυτά τα κεφάλαια -48 εκ. μέχρι σήμερα- αυτό φαίνεται να αλλάζει εντυπωσιακά και η απορροφητικότητα αναμένεται να ξεπεράσει τα 100 εκ ευρώ μέχρι τέλος του έτους.

Παράλληλα, η κυβέρνηση δεν είναι αδρανής. Έχει ήδη ανταποκριθεί και θέλει να δώσει μία ανάσα σε χιλιάδες επιχειρήσεις και νοικοκυριά που δεν μπορούν να αποπληρώσουν τα χρέη τους προς την εφορία και τα Ταμεία και έχει φέρει ένα νέο ρυθμιστικό πλαίσιο δόσεων με ευνοϊκούς όρους.

Αυτή η ρύθμιση ήδη κατατέθηκε στη Βουλή, συμπληρώνεται με αντίστοιχο πλαίσιο διευθέτησης για τα μη εξυπηρετούμενα επιχειρηματικά δάνεια προς τις τράπεζες. Στόχος είναι να βάλουμε μπροστά και το κομμάτι της χρηματοδότησης. Δεν είναι μόνο να έχουμε ένα σταθερό πλαίσιο να μπορούμε να προσελκύσουμε και ξένους και Έλληνες, είναι να πάρει μπροστά και το κομμάτι της χρηματοδότησης και να ελαφρύνουμε τον επιχειρηματία που αυτά τα δύσκολα χρόνια είχε σηκώσει τα χέρια ψηλά.

Στόχος μας είναι, λοιπόν, να βοηθήσουμε τον έντιμο επιχειρηματία, ο οποίος υφίσταται τις συνέπειες της κρίσης.

Η προσέλκυση νέων επενδύσεων και μέσω αυτής η επιστροφή σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης επιτρέπουν και τη γρήγορη μείωση της ανεργίας. Η αναπτυξιακή προσπάθεια προϋποθέτει πολιτική σταθερότητα και συνεχείς μεταρρυθμίσεις σε όλα τα επίπεδα.

Το να βγούμε από το μνημόνιο δεν σημαίνει ότι δεν συνεχίζουμε τις μεταρρυθμίσεις. Εμείς οι ίδιοι πρέπει να συνεχίσουμε να θέλουμε να φτιάξουμε τη χώρα μας. Να βάλουμε σταθερούς και έντιμους κανόνες στον ανταγωνισμό και παντού.

Το δικό μας εθνικό πρόγραμμα απαντά στην ανάγκη διαφύλαξης όσων πετύχαμε, με συνέχιση του δημοσιονομικού νοικοκυρέματος και των μεταρρυθμίσεων, αλλά πρωτίστως στην ανάγκη αποκατάστασης των συνεπειών της πολυετούς λιτότητας.

Η κρίση που περάσαμε αποτελεί μια ευκαιρία να αφήσουμε πίσω μας τις κακοδαιμονίες του παρελθόντος. Η χώρα πρέπει να βγει από την εσωστρέφειά της και να ενθαρρύνει την υγιή επιχειρηματικότητα, την έρευνα και την καινοτομία.

Ο επιχειρηματικός κόσμος καλείται να πρωταγωνιστήσει στην προσπάθεια επίτευξης βιώσιμης ανάπτυξης για τη χώρας μας.

Σας ευχαριστώ.